

JOY

1/2017

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

Tässä numerossa

3	Tänä vuonna juhlitaan JOY-lehteä	15	Sähköinen liikkuminen lisääntyy
4	Jupperin omakotiyhdistyksen johtokunta 2017	16	Laulu ja laulun tarina
6	Tarinoita kalenterikuvista	17	Kansallinen kaupunkipuisto Espooseen - jupperilaisten rannat puistoksi?
7	Mielipiteeni yhdistyksen omaisuuden hoitamisesta ja kehittämisestä	19	Lausunto kaupunkipuistosta
8	Kokemuksia aurinkosähköstä	21	Luontokuvakilpailu
10	Maallikko käy museossa	22	Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokouksen 2016 pöytäkirja
12	Kuinka viinitynnyristä syntyi sauna	23	Naapurinurkka
14	Sirpa Kähkösen sanat ovat kuin musiikkia		
15	Fantasiakirjailija Raimo E. Tikkanen kirjailijaillassa		

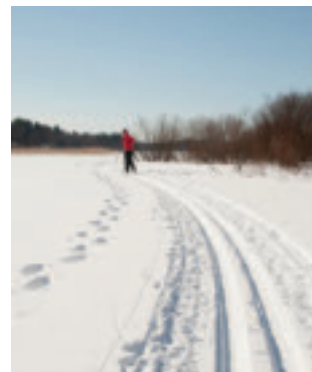
Liity jäseneksi omakotiyhdistykseen

Liittymällä Jupperin Omakotiyhdistyksen jäseneksi voit osallistua yhdistyksen kokouksiin ja pääset mukaan yhdistyksen jäsenilleen järjestämille retkille.

Varsinaiseksi jäseneksi voi hakea jupperilainen kiinteistönomistaja maksamalla liittymismaksun 30 € yhdistyksen tilille Nordea IBAN FI26 2213 1800 0179 79. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta käsittelee jäsenhakemuksen seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Lisätietoa: www.jupperi.fi

Seuraava lehti 2/2017 ilmestyy 9.4.2017.

Kansi: Pekka Puomio

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti

JOY ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: www.jupperi.fi. Painos 1000 kpl. **Painopaikka** Forssa Print Oy. 40. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Toimitus: Päätoimittaja Juha-Pekka Ripatti, juha-pekka@jpripatti.net, 0400 463 941 **Toimitussihteeri** Minna Helkiö, helkiominna@gmail.com, 040 824 4349 **Taitto** Senja Valo 1/2017 senja.valo@hotmail.com 040 1989859. Seija Kotipalo, seija@kotipalo.fi, 040 504 5934

Muu toimitus: Silve Sahlan, Lea Ala-Peijari, Eeva-Riitta Puomio, Anneli Liimatainen, Maija Karppinen, Kai Haapamäki, Pekka Puomio, Kimmo Sierimo, Matti Riitoja ja Urpo Kotipalo.

Toimituksen sähköposti: toimitus@jupperi.fi

Tänä vuonna juhlitaan JOY-lehteä

Hyvät jupperilaiset,

oikein hyvää alkanutta vuotta 2017, joka on myös omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY:n ilmestymisen 40. juhlavuosi.

Luet juuri juhluvuoden kunniaksi uudistettua jäsenlehteä. Ensivaikutelmana lehti tuntuu kädessäsi tukevammalta ja painavammalta johtuen laadukkaammasta painopaperista. Tämä mahdollistaa lehden sivujen painamisen värillisinä, joten tästä numerosta alkaen jäsenlehti on nelivärinen. Nopeasti plaraamalla huomaat myös sivujen ulkoasun päivittyneen. Kaikki muutokset on tehty kunnioittaen aikaisemmin hyväksi havaittuja ratkaisuja säilyttäen samalla jäsenlehden omat erityispiirteet.

Yksi näistä erityispiirteistä on lehden kansi. JOY-lehtien kannet olivat alkuvuosina usein piirrettyjä ja kansien värit vaihtelivat. Vuodesta 1993 alkaen kansiin painettiin kirjainyhdistelmä JOY ja kansien yhdenmukainen vihreä pohjaväri otettiin käyttöön. Vuonna 2003 etukansi muutui kehysmäiseksi. Vuodesta 2007 eteenpäin lehtien kannet olivat samanlaisia. Jupperin Omakotiyhdistyksen logo on ollut lehden kannessa ensimmäisestä numerosta tähän päivään asti.

Jäsenlehden uuden ulkoasun pääsuunnittelijat ovat päätoimittaja Juha-Pekka Ripatti, toimitussihteeri Minna Helkiö ja taittaja Seija Kotipalo. Työryhmää täydensi erinomaisesti jupperilainen Senja Valo, jonka nimi tuli jupperilaisille tutuksi muun muassa JOY-seinäkalenterin kansikuvan ottajana. Senja on koulutukseltaan taiteen maisteri, ja hänen osaamisalojaan ovat graafinen suunnittelu, kuvittaminen ja taitto.

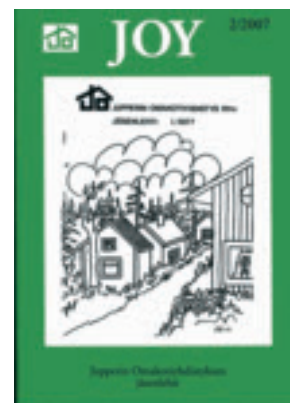
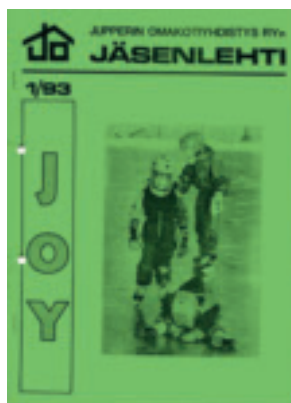
Jupperin omakotiyhdistyksen jäsentiedotteet ja ensimmäiset jäsenlehdet tehtiin vahamonistuskoneella ja kevästä 1978 eteenpäin omakotiyhdistykselle hankitulla käytetyllä offset-painokoneella puheenjohtaja Olavi Lai-
neen kellarissa. Viimeinen itse tehty numero oli 3/1993. Seuraavat numerot painettiin ensin Helsingin kaup-
pakorkeakoulun kuvalaitoksella ja myöhemmin Helsingin kaup-
pakorkeakoulun HeSe printissä vuoden 2002 loppuun
asti. Vuosina 2003-2016 JOY-lehteä painoi Pekan Pikapai-
no Oy. Viime kesänä tehdyn painotalojen kilpailutuksen
seurauksena JOY-lehteä painaa tämän vuoden alusta al-
kaen ForssaPrint.

JOY-lehden 40-vuotisjuhlallisuuksiin kuuluvat jo ko-
teihin jaettu omakotiyhdistyksen teettämä seinäkalen-
teri vuodelle 2017, lehden ulkoasun muutos, vanhojen
lehtien digitoiminen luettavaksi omakotiyhdistyksen ko-
tisivuilla (www.jupperi.fi) sekä huhtikuussa pidettävä leh-
den juhlanäyttely. JOY-lehti 2/2017 on syntymäpäivien
juhlanumero.

Hyviä lukuhetkiä uudistuneen lehden parissa!

JUHA-PEKKA RIPATTI

Päätoimittaja

Jupperin omakotiyhdistyksen johtokunta 2017

Kuva: Pekka Puomio

Takaisin johtokuntaan

Syyskokouksessa tulin valituksi neljän väli vuoden jälkeen uudelleen Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokuntaan. Jupperilainen olen ollut kohta 25 vuotta. Jupperin Omakotiyhdistyksessä olen toiminut aktiivisesti vuodesta 1999 lähtien: johtokunnan jäsenenä, sihteerinä, varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana. Viime vuodet olen ollut mukana tekemässä JOY-lehteä.

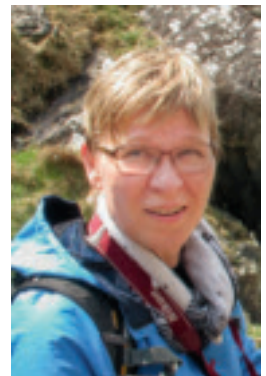
Leipätyötä teen valtion ympäristöhallinnossa. Jo työnkin puolesta luonto ja ympäristöasiat ovat lähellä sydäntä. Kaupunkiluontoa parhaimmillaan on puolustettavana täällä Jupperissakin. Jupperi on ollut meille ihan teellinen asuinpaikka, maalaiskylä kaupungin kupeessa, järven rannassa, työpaikka kohtuullisen matkan päässä.

Jupperilaisuuteeni on mahtunut lasten kasvaminen ja muutto pois kotoa, mielenkiintoista yhdistystoimintaa ja yhteisen hyvän järjestämistä omakotiyhdistyksessä ja monissa muissakin paikallisissa ja valtakunnallisissa

yhdistyksissä. Mukava muisto on myös lasten "koulutien" mittainen matka koulujen vanhempainyhdistyksissä ja johtokunnissa. Nykyisin jupperilaiseen perheeseen kuuluu aviomies ja kolme sisätiloissa ja ulkotarhassa elelevää rotukissaa.

Yhdistystoiminta on kiinnostava harrastus. Osallistamalla oppii uutta, tutustuu mukaviin ihmisiin ja pääsee vaikuttamaan yhteisiin asioihin.

EEVA-RIITTA PUOMIO

Johtokunnan jäsenten yhteystiedot

Juha-Pekka Ripatti, pj

juha-pekka@jpripatti.net, 0400 463 941

Urpo Kotipalo, vpj

urpo.kotipalo@innofactor.com, 040 503 6067

Silve Sahlan, siht

silve.sahlan@kolumbus.fi, 050 344 5927

Kimi Forsberg

kimi.forsberg@gmail.com, 050 563 0465

Lasse Gustafsson

lasse.gustafsson@kolumbus.fi, 0400 458 167

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi, 0440290024

Minna Helkiö

helkiominna@gmail.com, 040 824 4349

Eeva-Riitta Puomio

eeva-riitta.puomio@sci.fi, 050 5319219

Heikki Kulusjärvi

heikki.kulusjarvi@solibri.com

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@luukku.com, 050 412 6335

Taloudenhoitaja:
Tapani Vuopala

tapani.vuopala@crowehorwath.fi, 040 532 2114

Jäseniä 470 henkilöä

Kotisivu: www.jupperi.fi

Facebookissa:

www.facebook.com/jupperinomakotiyhdistys

Yhdistyksen toimitila Tammenterho (Tammipäätie 33)

on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: p. 040 503 6067

Toimikunnat ja kerhot 2017

Omakotiyhdistyksen toimikunnat ovat johtokunnan apuna ja tekevät käytännön työtä asuinympäristömme kehittämiseksi ja viihtyvyyden lisäämiseksi. Tapahtumatoimikunta järjestää mukavia yhteisiä tapahtumia. Tiedotustoimikunta avustaa päätoimittajaa ja toimitussihteeriä JOY -lehden aineiston keräämisessä, kirjoittamisessa, ideoimisessa ja kehittämisessä. Rantatoimikunta ylläpitää Jupperinrannan uimalaituria ja rannan viihtyisyyttä. Taloustoimikunnan tehtävänä on johtokunnan apuna hoitaa yhdistyksen varallisuutta. Omakotiyhdistys järjestää myös kerhoja, jotka kokoontuvat yhdistyksen toimitilassa Tammenterhossa (Tammipäätie 33).

Mikäli et ole vielä mukana yhdistyksen toiminnassa, ota yhteyttä toimikuntien jäseniin ja tule mukaan!

Taloustoimikunta 2017: Kokoonkutsuja puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti (2017 ja 2018), Kimi Forsberg (2017 ja 2018), Urpo Kotipalo (2017 ja 2018), Heikki Kulusjärvi (2016 ja 2017), Juha Vepsäläinen (2016 ja 2017) ja taloudenhoitaja Tapani Vuopala.

Tiedustelut: juha-pekka@jpripatti.net

Tapahtumatoimikunta 2017: kokoonkutsujaa ei nimetty, Asko Forsberg, Kiira Forsberg, Lea Ala-Peijari, Juha Kallanranta, Ritva Kallanranta, Pirjo Kolari, Tapani Mäkelä, Tuula Mäkelä, Hannu Salonen, Salla Salonen, Kimmo Sierimo, Sirkka-Liisa Sierimo, Kikka Silfverberg, Juha Vepsäläinen, Anni Vesala, Erkki Vesala, Leena Virtanen ja Martti Virtanen.

Tiedustelut: tapahtumat@jupperi.fi

Rantatoimikunta 2017: kokoonkutsuja Juha-Pekka Ripatti, Kai Haapamäki, Urpo Kotipalo, Pekka Puomio, Markku Rantalainen ja Juha Vepsäläinen.

Tiedustelut: juha-pekka@jpripatti.net

Tiedotus- ja perinnetoimikunta 2017: kokoonkutsuja Minna Helkiö, Silve Sahlan, Lea Ala-Peijari, Kai Haapamäki, Maija Karppinen, Seija Kotipalo, Anneli Liimatainen, Eeva-Riitta Puomio, Pekka Puomio, Matti Riitoja, Juha-Pekka Ripatti, Kimmo Sierimo, Senja Valo ja Urpo Kotipalo (kotisivut). Tiedustelut: helkiominna@gmail.com

Seniorikerho 2017:

Seniorikerho kokoontuu Tammenterholla kuukauden kolmantena torstaina klo 13-15.

Tiedustelut: Anja Tarvas, 050 5641173.

Sukututkimuskerho 2017:

Sukututkimuskerho kokoontuu Tammenterholla aina parillisten viikkojen keskiviikkona klo 18.

Tiedustelut: Anja Tarvas, 050 5641173.

Jumppa 2017:

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.

Tiedustelut: Teija Kuusijärvi, teija.kuusijarvi@gmail.com, 040 7735880.

Tarinoita kalenterikuvista

JOY-lehden 40. juhlavuoden kunniaksi koteihin jaettu seinäkalenteri on herättänyt paljon mielenkiintoa. Kalenterin jokainen valokuva kertoo oman pienen tarinansa Jupperista. Tässä niistä muutama.

Jälleennäkeminen

”En ollut nähnyt fasaaneja pitkään aikaan talven kuluessa. Useat kukot olivat kadonneet tästä meidän kulmalta, samoin naaraat. Kun tuo yksilö ilmestyi pihalleni, iloitsin siitä, että edes se oli hengissä. Kaikki fasaanit eivät olleetkaan kadonneet. Täällä on ollut hyvä fasaanikanta niin kauan kuin muistan eli lähes 50 vuotta.

Kuva on otettu pihallani suurten kuusien luona. Herra Fasaa-ni vain kökötti siinä, kun kävin nappaisemassa pari ruutua. Aurinko paistoi - useammalla tavalla kuin yhdellä. Olin niin iloinen.”

NINA MÖNKKÖNEN

Hys hys, hiljaa Veeran satupolulla

”Kävimme mieheni kanssa kesällä Kanadassa siskoni luona. Siskon kämpällä näin ensimmäisen kerran tuon mainion naaman. Sellainenhan oli saatava tännekin!

Naamojen etsiminen olikin sitten toinen juttu. Kiersimme useamman kaupan Thunder Bayn kaupungissa, mutta emme löytäneet. Oliko tuote sesonkikamaa vai kovan kysynnän takia loppunut? Sitten siskoni rupesi soittelemaan lähialueen Dollarama-halpiskauppoihin. Hurraa, yksi kauppa ilmoitti, että heiltä löytyy kaksi kappaletta. Lähdimme heti autolla toiselle puolelle kaupunkia hakemaan. Suomeen palattuamme kiinnitimme naaman pihapuuhumme.”

PIRJO SAARI

Pitkäjärvenranta, vanha Kuninkaantie

”Minulle mieluisin lenkkimaisema kotikulmillani on Pitkäjärvenranta ja vanha kunnon Kuninkaantie. Ajatus siitä, että tätä samaa tietä pitkin on kuljettu jo satoja vuosia, saa mielikuvitukseni laukkaamaan. Kuninkaat ja heidän kuriirinsa, piispat ja porvarit sekä armeijat jo 1300-luvulta lähtien... Ja tänä päivänä myös yksi satunnainen kuvisope, joka halusi lähteä kauniina syyspäivänä kuvaamaan upeaa kotiseutuaan Jupperia.”

SENJA VALO

Säännöt Kuninkaantiellä

Ruotsin vallan aikana Suomessa oli vasemmanpuoleinen liikenne. Vastaantulija oli siis sivuutettava vasemmalta. Tällöin miekkakäsi oli ohitettavan puolella, millä saattoi olla merkitystä, jos vastaantulija oli maantierosvo. Lisäksi oli noudatettava seuraavia liikennesääntöjä:

- Älä rasita hevosta, vaihda se seuraavassa kestikievarissa.
- Älä aja tai ratsasta humalassa.
- Liian pieni poika ei saa olla ajomiehenä.
- Älä kilju, kiroa tai melua tiellä. Siitä sakotetaan viidellä hopeataalarilla!

Lähde Wikipedia

Mielipiteeni yhdistyksen omaisuuden hoitamisesta ja kehittämisestä

Jupperilaisena ja Jupperin Omakotiyhdistyksen toiminnassa aktiivisesti mukana olleena osallistuin vuosikokouksemme 17.11.2016. Oli ilahduttavaa todeta, että kokoukseen oli saapunut tavallista suurempi lukumäärä yhdistyksemme jäseniä. Ennen varsinaisen kokouksen alkua saimme hyvän esittelyn aurinkopaneeleista.

Kokouksessa vilkkaasti keskustelu käytiin siitä, millaisella toimintatavalla ja kenelle annamme valtuuden tehdä päätöksiä yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä.

Otin asian esille mm. seuraavista syistä. Kokouksen esityslistan viimeisessä kohdassa 9 Muut asiat oli lause: " Johtokunta esittää yhdistyksen syyskokoukselle valtuuksien myöntämistä johtokunnalla käydä neuvotteluja ja tehdä päätöksiä yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä." Yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä ei ollut mitään asiaa valaisevaa informaatioita JOY -lehdessä. Toimintasuunnitelmassakaan ei ollut mitään mainintaa yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä.

Tämä ensimmäinen kohta herätti minulle entisenä yhdistyksen puheenjohtajana kysymyksen, mitä tämä tarkoittaa ja miksi asiaa ei ole tuotu tietoon ennen kokousta. Asia ratkesi 5 minuuttia ennen kokouksen alkua. Saimme paperin, jossa tuli esille yhdistyksen johtokuntaa kiinnostava omakotitontti.

Vilkaasti keskustelun yhteydessä omakotitontin ostohanketta pidettiin yhdistystoiminnalle vieraana, mutta sitä ei suoranaisesti voitu vastustaa näillä hyvin vajavaisilla lähtötiedoilla. Keskusteluissa nousi esiin kysymys omakotiyhdistyksen omistaman tontin tulevaisuudesta. Rahoitetaanko tontin myynnillä uuden omakotitontin osto ja sille rakentaminen?

Vastustin valtuuksien myöntämistä johtokunnalle yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä. Keskustelun ku-

luessa yhä useampi esitti tämän päätöksenteko-oikeuden poistamista. Olen sitä mieltä, että taloudellisesti näin merkittävän asian päätöksenteko kuuluu vuosikokoukselle eli meille kaikille yhdistyksen jäsenille.

Neuvotteluoikeudesta totesimme, että se luonnostaan kuuluu ja on velvollisuus yhdistyksen hallitukselle.

Saimme asialle seuraavan yksimielisen päätöksen: Yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä päättää virallisesti kokoon kutsuttu yhdistyskokous.

Päätettiin, että johtokunta valmistelee asiaa, tutkii vaihtoehtoja ja tekee esityksen vuosikokoukselle. Vaihtoehtotarkastelujen avulla saamme perusteltuja lähtökohtia yhdistyksemme omaisuuden kehittämiselle.

Esityksessä kaipaamme laskelmia ja arvioita muun muassa yhdistyksen omistaman tontin arvosta (nykyarvo, arvion kehitys, tulevaisuuden maankäyttö ja kiinteistövero). Hankesuunnitelma uuden omakotitontin ostosta pitää sisältää yhdistyksen tavoite tontin käytölle, investoinnin rahoitus, toteutusorganisaatio, aikataulu, hankkeen sisältö ja käyttötarkoitus, hankkeen käytön ja kunnossapidon järjestelyt ja kustannukset sekä hankkeen arkipäivän järjestelyt.

Pidän avointa ja vuorovaikutteista omakotiyhdistyksen asioiden käsittelyä tärkeänä, jotta yhteydet yhdistyksen tehtäviin valittujen henkilöiden ja jäsenten välillä olisivat hyvät ja jäsenten aktiivisuutta kannustavat. Koska edellä mainittuun päätökseen liittyy paljon vaikeasti arvioitavia epävarmuustekijöitä ja tunnekysymyksiä, on jo tämänkin vuoksi oikea päätöksentekofoorumi vuosikokous.

KOTISEUTUTERVEISIN PEKKA PERTTULA
JOY:n puheenjohtaja 1981 - 1989

Kokemuksia aurinkosähköstä

Eräänä helmikuisena aamuna pihalla touhuavaa vaimoani lähestyi Solarvoiman myyntiedustaja. Hän kyseili, olisimmeko mahdollisesti kiinnostuneita uudistuvista energiaratkaisuista. Tietysti olimme, ja varsinainen esittelykäynti sovittiin heti seuraavalle lauantaille.

Kahvien ääressä esitelty aurinkosähköjärjestelmä oli vakuuttava kokonaisuus. Laskelmien mukaan takaisinmaksuaika paneeleille ja invertterille olisi noin kymmenen vuotta. Järjestelmä olisi invertterityyppinen, eli katolta kerätty auringonvalo muutetaan invertterin kautta 230V sähkövirraksi. Ensisijaisesti sähkö menisi omaan käyttöön, ja toissijaisesti jos oma talo ei sitä kuluta, ylijäämä myydään sähköyhtiölle.

Päädymme tilaamaan 20 paneelia kokonaisteholtaan 5,2 Wp (Watt-peak, nimellinen huipputuotto) katolle.

Kaksi riuskaa asentajaa saivat paneelit ja invertterin ruuvattua päivässä paikoilleen. Itselleni jäi sähkön pienentuottajaksi rekisteröityminen, sähkösopimuksien uusiminen ja invertterin liittäminen internettiin. Sen jälkeen järjestelmästä ei ole tarvinnut välittää yhtään, paneelit jauhavat katolla sähköä aina auringon pilkistäessä ja net-tisivut kertovat paljonko aurinkovoimaa on muuttunut sähköksi halutulla tarkkuudella. Lappeenrannan Sähkön kanssa tehty määräaikainen sopimus osoittautui vieläpä erittäin edulliseksi minun kannaltani. Hämmästyä aiheutti vuoden kuluttua tullut sopimusten uusimisehdotus, jossa tuotetusta sähköstä luvattiin maksaa vieläpä enemmän kuin alkuperäisessä sopimuksessa. Toki pientuottajalle maksettu korvaus on joka tapauksessa lähinnä naurrettavan pieni verrattuna sähköstä maksettuun hintaan, joten paneelijärjestelmä kannattaa mitoittaa oikein.

Kahden vuoden kokemusten ja tähän mennessä jauhetun 7,1MWh (oma käyttö 4,6MWh ja myyty 2,5MWh)

perusteella ei ihan tuohon laskettuun kymmenen vuoden takaisinmaksuaikaan päästä, johtuen kolmesta syystä: hyvät sähkösopimukset, sateiset kesät ja kykenemättömyys käyttää kaikkea sähköä itse. Kokonaisuutena olen kuitenkin tyytyväinen vaivattomaan ja ympäristöystävälliseen sähkön tuottotapaan. Meille tärkeintä ei ollutkaan itse rahallinen säästö, vaan meille riittää, että järjestelmä maksaa itsensä takaisin käyttöaikansa puitteissa, eikä sen kanssa mennä pahasti miinukselle.

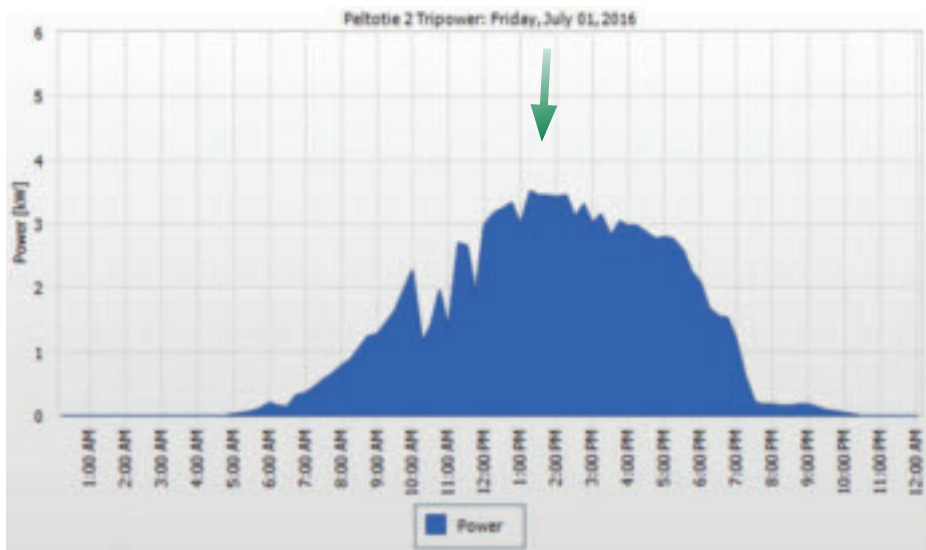
Järjestelmämme ostettiin juuri suuren murroksen aikaan, kun paneelien hinnat romahtivat. Vuoden 2015 jälkeen paneelien hinnat ovat myös jatkaneet laskuaan, ja nyt meidän järjestelmämme saa ostettua noin kolmanneksen halvemmalla kuin mitä me maksoimme. Syy paneelien halpenemiseen on mm. Kiinan suurissa aurinkovoimaloissa joka on painanut paneelien hintoja vieläkin alemmas.

Sähköntuotantomme on nähtävissä kenelle vaan www.sunnyportal.comissa. Linkillä <http://bit.ly/2ikGQnb> pääsee tutkimaan minkä tahansa päivän sähköntuottoa.

URPO KOTIPALO

Kuvat: Pekka Puomio

Aurinkopaneelien sähköntuottoa voi tarkastella yhden tunnin tarkkuudella www.sunnyportal.comissa. Tämä kuva esittää sähköntuottoa eräänä aurinkoisena päivänä viime heinäkuussa. Parhaimmillaan yhden tunnin tuotto oli 3,5 kilowattituntia. Tällä määrällä voisi esimerkiksi lämmitellä saunan 60 asteeseen tai ladata Tesla-sähköauton 15 kilometrin ajoa varten.

Aurinkosähköjärjestelmä vie vain kylppäriin peiliäkin verran tilaa teknisessä tilassa ja siihen tulee vain muutama sähköjohto ja nettipiuha. Nettipiuha ei ole välttämätön, mutta halusimme sähköntuottotietojen siirtyvän nettiin tarkasteltavaksi.

Invertterissä olevasta näytöstä voi seurata sähköntuottoa. Power kertoo juuri kyseisen hetken sähköntuotannon. Tämä kuva otettiin pilvisenä talvipäivänä, jolloin koko päivän sähkönsaanti oli 0,451 kWh.

Lue aiheesta lisää:

Yksityinen aurinkosähkö on Suomessa yhä kannattavampaa. Helsingin Sanomat 4.1.2017:
www.hs.fi/talous/art-2000005031469.html

Aurinkosähkön hinta vain puolet hiilisähköstä. Tekniikka&Talous 24.8.2016:
www.tekniikkatalous.fi/tekniikka/energia/hinta-vain-puolet-hiilisahkosta-chilessa-tehtiin-uusi-kaupallisen-aurinkosahkon-halpuusennatys-6576439

Aurinkopaneelit on sijoitettu katolle kaakkoon ja lounaaseen loivasti kallellaan oleville katto-osuuksille. Mikä tahansa katto ei aurinkopaneelleille kelpaakaan. Suunnan ja kaltevuuden on oltava oikea, eikä puita tms. saa olla tiellä, jotta mahdollisimman paljon auringonvaloa saadaan hyödynnettyä.

Maallikko käy museossa

Riitta Kärkkäinen hankki Museokortin heti, kun se tuli markkinoille. Hän on aina ollut aktiivinen museoissa kävijä, ja kortin hankkiminen vilkastutti harrastusta entisestään. Pyysimme Riittaa kertomaan lempipaikoistaan.

Teatterista ja konsertista palataan iltapimeällä, jolloin busit kulkevat harvoin. Niinpä eläkeläisen on parempi mennä päivällä museoihin, ja Museokortti tekee käynneistä vielä helpomman.

Eräs lempikohteeni oli Snellmaninkadulla sijaitseva **Arppeanum**, jonka naapurina oleva Valtioneuvoston linna valitettavasti kaappasi itselleen. Rakennus valmistui vuonna 1869 Helsingin yliopiston kemian laboratorioksi ja sai nimensä rehtori Arppen mukaan. Jo tähtikuvioiset rautaportaat veivät arjesta toiseen maailmaan. Niillä portaila on juhlittu laulaen levyn julkaisemista, ja hääparit ovat kuvauttaneet niiden askelmilla itseään.

Talon yläkerroksissa 2000-luvulla toimineessa Yliopistomuseossa oli yliopiston historiaa valottavia muistoja Turunkin ajoilta, mineraalikabinetti, vanha apteekki sekä pieni kokoelma antiikkiesineitä. Vitriineissä näkyi meteoriitteja sekä erikoisia kiviä maailman eri puolilta. Potilashuoneessa oli sängyn lisäksi katetulla ruokapöydällä Arabian Fasaani-astioita niin hyväkuntoisina, ettei kenelläkään varmaan ole sellaisia enää tallella.

Upein oli Keisarisali, johon mahtui pitämään konsertteja, syntymäpäiväjuhlia tai tohtorinkaronkkoja. Keisarien muotokuvat olivat arvoisessaan ympäristössä; keisarihan oli myös yliopiston kansleri.

Yliopistomuseon sulkeuduttua Snellmaninkadulla sisältö sullottiin Yliopiston päärakennuksen kolmanteen kerrokseen. Keisarien muotokuvat ovat menettäneet osan glamouristaan siinä ahtaudessa. Mineraalikokoelma muutti Kumpulan kartanoon.

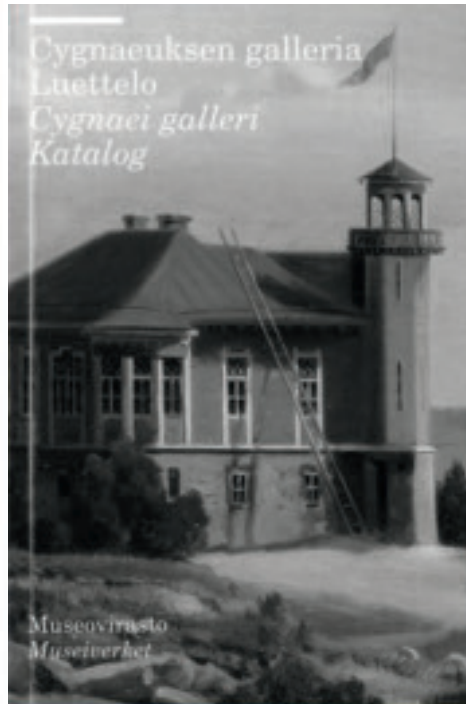
Cygnaeuksen galleria Kaivopuistossa Mannerheimin museon naapurustossa oli ensimmäisiä taidemuseoita maassamme. Kansakoulun isän, Uno Cygnaeuksen sukulainen, Fredrik Cygnaeus oli Helsingin yliopiston estetiikan ja nykyiskansain kirjallisuuden ensimmäinen professori 1854-67, runoilija, kirjallisuushistorioitsija ja kriitikko. Hän piti kuuluisan puheen Flora-juhlassa 1848 Kuntähten kentällä. Suomelle osoitetun puheen jälkeen juotiin Suomen malja ja laulettiin "Maamme" - ensimmäisen kerran.

Fredrik Cygnaeus oli jo ulkomaanmatkoiltaan tuonut taideteoksia kotinsa koristukseksi. Hän alkoi kerätä taidetta sekä kiinnostuksesta sitä kohtaan että näkemyksestä maamme taidteen tulevaisuudesta. Hän osti taidetta kotimaisilta taiteilijoilta ja tutustui heihin henkilökohtaisesti.

Taidekoelman kasvaessa Cygnaeus laati vuonna 1872 testamentin, jossa hän lahjoitti taideteoksensa ja Kaivopuiston kesähuvilansa Suomen kansalle.

Teokset tuli siirtää huvilaan ja pitää museo avoinna yleisölle. Museon nimeksi hän määräsi "Cygnaeuksen gallerian".

Mitä teki Suomen kansa perinnölleen? Sulki museon muutama vuosi sitten; teokset lienevät eri museoiden seinillä tai varastoissa. Kaunis puuhuvila rapistuu käyttämättömänä.

Onneksi on toimiviakin museoita. **Ateneumissa** on upea katselmus oman taidehistoriamme klassikoita. Taulut on ripustettu seinille ainakin pariin kerrokseen aivan kuin kartanoissa ja herrasväen saleissa ennen vanhaan. Mikä hienointa – tekstitys on niin selkeää, ettei katsojan tarvitse pyllistellä lukeakseen tarvittavia tietoja teoksista. Kaikki kävijät eivät voi olla taidehistorian tohtoreita ymmärtääkseen näkemäänsä, riittää kun museon johtajat ovat päteviä.

Didrichsenin taidemuseo Kuusisaareissa on ollut koti, jonka tanskalainen Gunnar ja suomenruotsalainen Marie-Louise rakennuttivat myös edustuskäyttöön. Taidekokoelman kasvaessa tarvittiin lisäsiipi. Senkin suunnitteli arkkitehti Viljo Revell. Hän tutustutti talon isäntäväen englantilaiseen kuvanveistäjään Henry Mooreen. Niinpä Didrichsenin museossa on Suomen suurin kokoelma Mooren veistoksia.

Didrichsenillä oli kesällä 2016 näytteillä omia teoksia, joita on lainattu usein ulkomaisten museoiden näytteilyihin. Jäin kuitenkin jo rakennuksen ulkopuolelle ihmettelemään mustaa autoa, joka seisoi aivan päädyn vieressä. Samassa auton omistaja tuli sitä kohti. Sanoin hänelle, etten ollut harmikseni ottanut kameraa mukaani. "Mistä olisit ottanut kuvan?" hän kysyi. "Tuosta rekisterinumerosta", vastasin. Hän ojensi kätensä ja esittäytyi Peteriksi. Sanoin tunnistavani hänet talon isännäksi eräästä museon avajaisfilmistä. Auton rekisterinumero oli siis OHV-1. Isäntä jatkoi: "Ohvi on TransMerin tuotteita". Sanoin meneväni ihailemaan Vassily Kandinskyn "Kirkkoa Murnaussa", mutta isäntä muistutti myös Schjerfbeckien palanneen kotiin.

Monet saattavat muistaa vuosia sitten esitetyn TV-mainoksen, jossa pieni Lapin mies sanoi: "Älä sinä etelän mies huito, ota ohvia!" Meillä susirajan takaa tulleilla nuo herrasväen konsonantit ovat monesti hakusessa, niinpä F-kirjain on mieluummin HV eli ähvä. Peterin isä perusti TransMeri-firman, joka tuo maahan edelleen Offin lisäksi monia muita tuotteita.

Joitakin vuosia sitten näin museossa Peterin äidin, Marie-Louisen, 100-vuotismuistonäyttelyn. Kirjaston puolella oli telineissä muutama Coco Chanelin jakkupuku muistuttamassa talon edustamasta Chanel 5 -hajuvedestä. Viereisessä tilassa oli katettu ruokapöytä siten kuin talon ensimmäinen valtiatar oli sen joskus tehnyt. Dora Jungin liinalla oli Royal Copenhagen -serviisi. Seinällä riippui tuo "Kirkko Murnaussa".

M-L. Didrichsen kirjoitti muistikirjaansa, keitä oli kulloinkin vieraina, miten pöytä oli katettu, mikä menyy oli tarjolla, mikä taulu oli silloin seinällä sekä mikä puku hänellä itsellään oli päällä. Näin hän varmisti, ettei tarjota samoille vieraille toistamiseen samanlaista elämystä. Edustuskoti ja sen emäntä olivat osa firman PR-toimintaa. Peter Didrichsen on nyt museon johtaja ja hänen vaimonsa Maria sen intendentti.

Gallen-Kallelan entinen ateljee on museona Espoon Tarvaspäässä. Sinne olisi mukava mennä, mutta autottomalle ja huonojalkaiselle se on hankalaa. Viitoituskin toimii paremmin autoilijoille. Bussipysäkki on kaukana. Olisi mukavaa, jos sinne olisi joskus näyttelyn avajaisten jälkeen bussi- tai kimppekyyti tarjolla.

Kirkkonummen **Hvitträsk** on Gesellius-Lindgren-Saarinen -kolmikon arkkitehtuurin muistomerkki. Olen ihastellut Pipsanin ja Eeron lastenkamarin kalusteita, jotka Eliel-isä oli suunnitellut lapsenkorkuisiksi. Lisäksi huoneen kaikkien mööpeleiden kulmat oli pyörästetty, etteivät pienet asukkaat kolhisi itseään. Tapa olisi suositeltavaa tehdä muuallakin.

Kansallismuseosta löysin harvinaisia riimukirjoituksia tehtyjä puisia vuosikalentereita, melkein kuin kepejä - vieläpä Suomen puolelta. Tukholman Wasa-museon kirjanen "Sverige 1628" väitti, että riimuja opetettiin vain Pohjanlahden länsipuolella. Lisäksi sanottiin, että Kustaa II Adolfin upseerit viestittivät keskenään riimukirjoituksin 30-vuotisessa sodassa. Sitä salakoodia ei vihollinen ymmärtänyt.

Helsingin Kaupunginmuseon uusin osa, joka sijaitsee Sederholmin talon eli lasten museon takapihalta on virkistävän erilainen. Jo tuloaula on kuin olohuone. Toisen kerroksen valokuvapanoraama ja vanha tuttu pienoismalli ovat kiva arvailun kohde.

WeeGee-talo Tapiolassa on ehdoton lempipaikkani. On hienoa, että Weilin & Göösain painotalo sai uuden sisällön, eikä sitä rakennusta ole hienostelemalla pilattu. Siellä on Kaupunginmuseo KAMU, taidemuseo EMMA, Kellomuseo ja Lelumuseo. Aina talon aulassa tulee vastaan eri-ikäisten ihmisten ryhmiä. Siellä on siis jokaiselle jotakin. Kerran eräs uusi tuttava kertoi, että hän oli aivan äskettäin muuttanut keskeltä Suomea Espooseen lähemmäksi lapsiaan ja lastenlapsiaan. Hän oli pohtinut ääneen, pitäisikö hänen mennä WeeGee-taloon kuuntelemaan tiettyä esitystä. Silloin hänen poikansa oli vastannut: "Mummi, siellä sinut kotoutetaan!"

RIITTA KÄRKKÄINEN

Museokortilla pääsee yli 230 suomalaiseen museoon. Kortti maksaa 64,90€ ja se on voimassa yhden vuoden ajan ensimmäisestä käyttökerrasta alkaen.

Lisätietoa: www.museot.fi/museokortti

Tällä palstalla kerromme jupperilaisten harrastuksista.

Kuinka viinitynnnyristä syntyi sauna

Jupperilainen Heikki Karjalainen löysi yli sata-vuotiaan ranskalaisen viinitynnnyrin ja teki siitä saunan. Rakennusprojektinsa vaiheet hän ikuisti joulukuussa ilmestyneeseen Sauna-kirjaan.

Suomessa on arviolta 3,4 miljoonaa saunaa: rantasaunoja, kerrostalosaunoja ja kaikkea siltä väliltä. Yhteen, varsin erikoiseen ja ainutlaatuiseen saunaan ja sen rakentamiseen pääsimme tutustumaan Laaksoalahden Kirjaston Ystävien järjestämässä kirjailijaillassa joulukuus-

sa, kun jupperilainen esikoiskirjailija Heikki Karjalainen kertoi uunituoreesta saunakirjastaan ja saunan rakentamisesta. Saunan hän oli nikkaroinut vanhasta viinitynnnyristä.

Idea tynnyrisaunasta syntyi, kun Heikki Karjalainen näki eräänä talvipäivänä vuonna 2010 Hämeenkyllän Aiontietä ajaessaan ison vanhan viinitynnnyrin. Vähitellen heräsi ajatus tynnyrisaunan rakentamisesta. Hän tarjoutui ostamaan tuon yli sata vuotta vanhan puutynnnyrin, mutta kauppoja ei syntynyt. Muutaman kuukauden päästä hän huomasi ilmaisjakelulehdessä myynti-ilmoituksen samalaisesta puutynnnyristä. Nyttemmin jupperilaisen tynnyrisaunan runko löytyi kauempaa Länsi-Suomesta. Saunan rakentaminen Heikki Karjalaisen pihapiiriin Rantatielle alkoi.

Saunan runkona toimivan vanhan tynnyrin lisäksi myös muuhun rakentamiseen on käytetty kierrätys- ja luonnonmateriaaleja. Ovenkahva on rakennettu Repovedeltä tuodusta kelo-oksasta. Lauteisiin on käytetty vanhoja heinäseipäitä. Vuorilaudat Heikki rakensi 70-vuotiaan mökkiliiterin seinälaudoista. Rakennusliikkeen varastosta saadut kirsikkapuiset lattiarallit olivat palvelleet aiemmin edustussaunassa. Kiukaana on pieni vesisäiliöllinen puulämmitteinen kiuas. Katon mallia Heikki pohti pitkään ja päätyi rakentamaan baskerimallisen katon. Baskerihan on tynnyrin synnyinmaassa Ranskassa suosittu päähine.

Viinitynnnyrin sisällä oli tuntunut rypälemehun tuoksu, muisto ajalta jolloin sitä oli käytetty punaviinin kypsytykseen. Saunaan piti luoda kunnollinen savusauna-aromi. Karjalainen poltti tynnyrisaunassa kahdeksan tuntia leppänuotiota, suihkutti vettä kattoon ja seinien yläosaan. Aromoinnin jälkeen savun haju ja aromi tuntuivat vahvana.

Karjalainen kehuu saunan löylyä. Mikään seurustelupaikka se ei kuitenkaan ole, koska tilaa on varsin rajallisesti, yhdelle miehelle kerrallaan. Sisään pitää mahtua 56 cm x 112 cm kokoisesta oviaukosta. Saunan korkeus on 160 cm ja tilavuus noin 2,5 m³. Löylyt ovat kuitenkin maittavat. Heikki on ehtinyt kylpeä tynnyrisaunassaan liki sata kertaa. Joulusaunan hän mainitsee olevan jokaisen vuoden kokokohta.

Rakennustyö on ikuistettu jouluksi ilmestyneeseen kirjaan tarkasti vaihe vaiheelta, kuvien kera. Kirjassa on paljon muutakin tietoa ja tarinaa. Kirjasta löytyy muun muassa saunavihtatesti. Kirjan lopussa on tilaa lukijan omille saunamuistoille.

EEVA-RIITTA PUOMIO

Kuva: Pekka Puomio

Tynnyrisauna Jupperin Rantatiellä.

Kuva: Pekka Puomio

Lauteet on tehty vanhoista heinäseipäistä.

Kuva: Pekka Puomio

Saunan katto on baskerinmallinen.

Laaksoalahden kirjastolla järjestetään Sauna-muistoja-ilta keskiviikkona 26.4.2017 klo 18.

Alustamassa Hannu Saintula Suomen Sauna-seurasta.

Kuva: Esko Uotila

Heikki Karjalainen esitteli uunituoretta Sauna-kirjaansa Laaksoalahden kirjastossa joulukuussa.

Sirpa Kähkösen sanat ovat kuin musiikkia

Palkittu kirjailija Sirpa Kähkönen avasi Suomi 100 -juhlavuoden Laaksolahden kirjastossa 16.1.2017. Hän puhui Suomen itsenäisyyden ajasta oman tuotantonsa kautta. Kähkönen tunnetaan parhaiten sota-ajan Kuopiota kuvaavasta romaanisarjastaan.

Tätä vierailua odotimme. Olimme varmoja, että tästä tulee oikea tähtitapahtuma. Ja näin kävikin. Kirjastoon saapui ennätysmäärä yleisöä kuuntelemaan Sirpa Kähköstä. Sanotaankin, että hän on Suomen suosituin kirjailija. Minä olin kuullut hänen vierailuistaan muualla, ja kommentit ovat olleet ylistäviä. Odotukset olivat siis myös korkeat. Mielestäni ei löydy tarpeeksi superlatiiveja, joilla kuvaisi hänen esiintymistään. Hän puhui niin rauhallisesti ja selkeästi. Sananvalinnat olivat musiikkia kuulijalle ja artikulointi äärimmäisen kaunista. Kun poistuimme tilaisuudesta, keskustelimme esityksestä parin kuulijan kanssa. He olivat aivan haltioituneita Sirpa Kähkösen tavasta esiintyä, puhua, luennoida ja hänen historian tietämyksestään. Olimme nauttineet tilaisuudesta niin paljon, että tunsimme, että olimme saaneet ikään kuin uutta energiaa itsellemme.

Myös Sirpa Kähkösestä huomasin, että hän mielellään esiintyi ja kertoi omista kokemuksistaan, kirjoittamisesta ja taustatiedoista. Hän kertoi syntyneensä perheeseen, jossa luettiin paljon ja arvostettiin kirjallisuutta. Hän puhui paljon isoäidistään, joka oli kertonut sota-ajoista ja sen ongelmista. Monet kysymykset olivat jääneet avoimiksi ja vastaamatta. Näihin Kähkönen on myöhemmin etsinyt vastauksia. Isoäidillä on ollut suuri merkitys Kähkösen elämässä.

Kähköstä kiehtovat yksilöiden valinnat ja kohtalot, jotka ovat jääneet unohduksiin, mutta jotka vieläkin vaikuttavat jälkipolviin. So-

Sirpa Kähkösen romaanit:

Kuu taskussa, 1991
Lukittu lähde, 1994
Mustat morsiamet, 1998
Rautayöt, 2002
Jään ja tulen kevät, 2004
Lakanasiivet, 2007
Neidonkenkä, 2009
Hietakehto, 2012
Graniittimies, 2014
Tankkien kesä, 2016

ta-aikojen tapahtumista vaiettiin. Kähkönen sanoi, että hän haluaa teoksillaan avata ajan lujittamia lukkoja ja kaivaa vaietut tapahtumat esiin ennen kuin ne menevät hautaan.

Sirpa Kähkönen kertoi, ettei hän koskaan opiskeluaikana kuvitellutkaan ryhtyvänsä kirjailijaksi. Se kuulosti

häneestä liian ”hienolta”. Hän opiskeli historiaa ja kirjallisuustiedettä Helsingin yliopistossa. Kiinnostus historiaan on varmasti avannut alussa monia polkuja ja sysäyksiä siihen, että hän alkoi kirjoittaa romaaneja, jotka pohjautuvat Suomen historiaan ja faktoihin. Keskeisinä teemoina teoksissa ovat olleet siviilien kohtalot kriisiaikoina, suurten aatteiden vaikutus yksilöiden elämään sekä naisten asema ja rooli vaikeina sota-aikoina. Romaanihenkilöt ovat fiktiivisiä, mutta heidän kokemuksensa ovat olleet samanlaisia kuin sotien aikana eläneillä on ollut. Ne ovat olleet vaikeita, koskettavia ja ovat vieneet lukijan ihan konkreettisesti eläytymään mukaan tapahtumiin. Samat roolihenkilöt esiintyvät eri kirjoissa ja jatkavat niissä elämäänsä.

Mustat morsiamet kannattaa lukea

Sirpa Kähkönen kertoi tilaisuudessa romaanistaan *Mustat morsiamet*, joka onkin lukupiirimme seuraava kirja. Itse olin jo lukenut sen melkein yhdellä istumalla, koska siinä ei voinut pitää taukoa. Niin jännittävä se oli. Hän kuvaili siinä henkeäsalpaavasti rakkautta, ihmisten kohtaloita, utopioita paremmasta maailmasta ja naisten asemaa. Tavallisten ihmisten sisu ja sitkeys vaikeissa olosuhteissa oli kantava voima eikä periksi annettu. Pienistä iloista osattiin myös nauttia kaiken ankeuden keskellä. Mutta yhtä paljon kuin romaanin tarina, minut veivät mukaansa Kähkösen sananvalinnat, ihmisten tunteiden kuvaukset ja uskomaton Savon murteen hallinta. Jossain kohdin ajattelin, että hän on itse keksinyt ja muodostanut joitakin ilmaisuja. Ja niin kuulemma olikin.

Kuva: Eeva-Riitta Puomio

Ensimmäinen kirja häneltä, jonka luin, oli *Neidon-kenkä* (2009), jonka lukemisesta nautin suunnattomasti. Sen jälkeen olen halunnut lukea lisää hänen tuotantoaan.

Kähkönen on julkaissut kymmenen romaania, joista kaksi on ollut Finlandia-palkintoehdokkaana. Lisäksi hän

on kirjoittanut tietokirjoja. Mainittakoon, että hän on kirjailijoiden sananvapausjärjestö Suomen PENin puheenjohtaja.

LEA ALA-PEIJARI

Fantasiakirjailija Raimo E. Tikkanen kirjailijaillassa

Jupperilainen kirjailija Raimo E. Tikkanen vieraili Laakso-
lahden kirjastossa 28.11.2016 kertomassa fantasiakirjastaan *Yshaloon*. Kyseessä on hänen esikoiskirjansa. Kirjastoon oli saapunut myös joukko kirjailijan sukulaisia ja ystäviä, joten tilaisuudesta muodostui kirjaesittelyn ohella mukavan kotoisa hauskoine muisteluineen.

Kirjailija kertoi kirjan saaneen alkunsa unesta. Hän oli kerran herännyt mielessään sana Yshaloon. Hän oli uneksinut tarinan, jossa neljä ruhtinasta purjehti Yshaloonin saarelle. Yksi jää saarelle, muut kolme lähtevät pois. Päähenkilö onnistuu pääsemään saarelaisten suosioon, mutta joutuu myöhemmin pakenemaan kohti tuntematonta. Tässä kohden kertomus hyppää tulevaisuuteen. Vaikutteita tarina on saanut Odyссеuksen harharetkistä ja Hamelin pillipiiparista.

Kertomus syntyi kokonaisena romaanina jo vuonna 1994, mutta kirjan prologi ja epilogi syntyivät myöhemmin. Kirjailija halusi lisätä tarinaan syvyyttä, jopa riipauksen filosofiaa. "Yshaloon on paitsi nopeatempoinen fantasiaseikkailu myös filosofinen kertomus kadonneen kotisataman ja mielenrauhan löytämisestä", luonnehdi-

taan takakannessa. Kirjailija kertoi saaneensa vaikutteita Michael Moorcockin scifi-klassikosta *Behold the Man*, jonka hän suomensi vuonna 2009 nimellä *Katso ihmistä*.

Kirjana Yshaloon tuli ulos vasta 2016 Jyväskylän kirjamesuilla. Kirjailija halusi kirjasta pokkarin liepeissään mietelauseita. Kansi on kaunis, lukemaan houkutteleva. Sen on suunnitellut kirjailijan vaimo, graafikko Marja-Leena Muukka.

Tikkanen ei ole halunnut lokeroida Yshaloonin kohderyhmää. Se on tarkoitettu kaikenikäisille. Tärkeätä on, että lukija pystyy visualisoimaan sen, mitä lukee.

ANNELI LIIMATAINEN

Sähköinen liikkuminen lisääntyy

Metropolian autoelektroniikan lehtori Vesa Linja-aho kävi viime lokakuussa Laakso-
lahden kirjastossa selvittämässä sähköautoilun nykytilaa Suomessa. Hän kertoi, että sähköautoja myydään vuosittain muutama sata ja hybridejä noin tuhat. Kaupan kasvu on kymmenen prosenttia vuodessa.

Sähköauton akkujen pitkäikäisyydestä ei ole kokemuksia, mutta yksittäisellä akulla on ajettu yli 300 000 kilometriä. Litium-akun kestoksi arvioidaan 10-15 vuotta. Tällä hetkellä niille annetaan 5-8 vuoden takuu. Sähköauto ei aiheuta hiukkaspäästöjä ruuhkassa.

Vesan mukaan paras tuki sähköautoilulle olisi latausverkon rakentaminen ja lainsäädäntö, jolla olemassa olevat yhteisöt veloitettaisiin hyväksymään latauspisteet alueilleen. Uudisrakennuskohteissa tulee latauspisteet olla vuonna 2023.

Samassa tilaisuudessa POP Bikes Oy:n omistaja Pasi

Paajanen selvitti sähköavusteisten polkupyörien avuja. Hän kertoi kuinka pitkälle näillä voi ajaa ja kuinka paljon helpompaa on ottaa koko perhe mukaan pyöräretkelle ja ettei ennen palaveria tarvitse käydä suihkussa. Pyörän ostajia hän neuvoi kysymään alan harrastajilta ja sanoi, että halvinta tuskin kannattaa ostaa. Hänen suosittelemansa hinta on 1500-2000 euroa.

MATTI RIITOJA

Laulu ja laulun tarina

Laaksoalahden seurakuntatalossa on jo usean vuoden ajan kuultu laulajien ja muusikoiden tarinoita heidän urastaan.

Viime lokakuussa tarinansa kertoi Oulaisista Espooseen muuttanut **Ida Elina**. Hänen soittimenaan on soolosoittimena harvinainen konserttikannel. Hänelle soitin sopii hyvin hänen esittäessään omia sävellyksiään, sovituksiaan ja sanoituksiaan. Hän yhdistää sujuvasti gospelia, popia ja perinнемusiikkia. Ida Elina laulaa suomeksi ja englanniksi.

Marraskuun tarinana kuulumme lapsuutensa ja nuoruutensa Ruotsissa viettänyttä True Talent -kilpailun voittanutta Suomeen palannutta **Dimitri Keiskiä**. Dimitri esittää vanhaa suomalaista iskelmää ja itse tekemiään lauluja usein englanniksi. Dimitrin suuri menestys oli hänen Kiinan kiertueensa.

Molemmat tarinankertoajat olivat positiivisia esiintyjä ja ihmisinä hurmaavia. Heitä kannattaa käydä kuuntelemassa, kun he esiintyvät lähiseudulla. Muutoinkin suosittelen seurakuntien musiikkitapahtumia lämpimästi.

MATTI RIITOJA

Kuva: Jouni Liimatainen

Dimitri Keiski puhutteli yleisöään muun muassa tarinallaan siitä, kuinka vähemmistöjä edustavasta siirtolaispojasta nousi Ruotsin True Talent -laulukilpailun voittaja.

Kuva: Jarmo Nieminen

Ida Elina näytti illassaan kuinka perinteinen kannel taipuu räväkään poppiin, kansanmusiikkiin ja tietysti gospeliin.

Mitä tapahtui Espoossa vuosina 1917-1918? Keruu sisällissotaan liittyvistä tiedoista, muistoista, tarinoista ja valokuvista.

Espoon kaupunginmuseo on mukana Valtioneuvoston Suomi100 – itsenäisyyden juhluvuodessa hankkeella ”Espoo sisällissodassa”. Hankkeen tavoitteena on tuottaa paikallishistoriallinen historiapaketti kuntalaisten ja aiheesta kiinnostuneiden käyttöön.

Espoon kaupunginmuseo toivoo saavansa keruun avulla Espooseen ja espoolaisiin liittyviä muistoja, muistelmia, tarinoita, valokuvia, päiväkirjoja, postikortteja, kirjeitä ja tietoa vuosien 1917-1918 tapahtumista.

Keruuuseen voi osallistua 30.4.2017 saakka. Lisätietoa: www.espoonkaupunginmuseo.fi/fi-FI/Museotyo/Espoo_sisallissodassa_hanke

Laaksoalahden kirjastolla järjestetään keskiviikkona 22.2.2017 klo 18 aiheeseen liittyvä Tarinatalokoot: Muistoja sisällissodan ajasta Espoossa -tilaisuus. Kyseessä on kaupunginmuseon muistojen keruuhankkeen esittely ja tilaisuus paikallisen perimätiedon jakamiseen.

Kansallinen kaupunkipuisto Espooseen – jupperilaisten rannat puistoksi?

Pro Espoonjoki ry. ja Kirkkojärvi takaisin ry. ovat tehneet Espoon kaupungille ehdotuksen Espoon kansallisen kaupunkipuiston muodostamiseksi. Kaupunkipuiston rajaukseen sisältyy myös Pitkäjärvi, ja siten ehdotus koskisi kaikkia Pitkäjärven rannalla asuvia kiinteistöjen omistajia sekä lähes 400 muuta jupperilaista, jotka omistavat osuuksia Pitkäjärven yhteisalueista.

Kyseisessä ehdotuksessa on tarkoituksena muodostaa Espoon kansallinen kaupunkipuisto koko Espoonjoen vesistöalueesta mereltä Vantaan rajalle asti lisättynä Keskuspuistolla. Mikäli hanke toteutuisi esitetyssä muodossaan, saattaisi se edellyttää sekä asemakaavojen muutoksia että yksityisomistuksessa olevien maiden liittämistä perustettavaan puistoon. Turun kansallisen kaupunkipuiston valmistelu kesti kuusi vuotta ja edellytti useita kaavaratkaisuja, kunnallispoliittisia päätöksiä ja ohjelmia.

Kansallisen kaupunkipuiston perustamisesta säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa. Näitä säädöksiä täydentävät ympäristöministeriön laatimat yhtenäiset kriteerit hakemuksille kansallisiksi kaupunkipuistoiksi. Kansallisen kaupunkipuiston perustamisesta päättää ympäristöministeriö, ja puisto voidaan perustaa kunnan hakemuksesta. Jo perustettuja kansallisia kaupunkipuistoja on Suomessa kahdeksan: Forssassa, Hangossa, Heinolassa, Hämeenlinnassa, Kotkassa, Porissa, Porvoossa ja Turussa.

Ehdotus valmisteltiin kovalla kiireellä ohittaen avoimuus ja läpinäkyvyys

Pro Espoonjoki ry:n hallituksessa oli keskusteltu kansallisesta kaupunkipuistosta jo vuonna 2013, jolloin se päätettiin lisätä vuoden 2014 toimintasuunnitelmaan. Muutama vuosi vierähti, kunnes keväällä 2016 Pro Espoonjoki ry:n hallitus asetti kuusihenkisen työryhmän laatimaan ehdotuksen Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi. Nyt ei viivytelty, ja työryhmä saikin esityksensä valmiiksi 17 päivässä. 20.5.2016 päivätty ”Ehdotus Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi” lähetettiin saman tien Espoon

kaupungin kirjaamoon, kaupunginjohtaja Jukka Mäkelälle, sivistystoimen johtaja Sampo Suihkolle ja Suomi 100 –koordinaattori Saara Vanhalalle.

Ehdotuksen allekirjoittajina olivat Pro Espoonjoki ry. ja Kirkkojärvi takaisin ry., joka on yksi Pro Espoonjoki ry:n 21:sta jäsenyhdistyksestä. Pro Espoonjoki ry. ei lähettänyt kyseistä ehdotusta lausuntopyynnölle yhteenkään jäsenyhdistykseensä, joista yksi on myös Jupperin Omakotiyhdistys ry., ennen sen lähettämistä kaupungin kirjaamoon. Kun omakotiyhdistyksemme taholta selvitettiin syitä siihen, miksi esityksen valmistelussa ohitettiin normaali jäsenyhdistyksien kuuleminen, vastaukseksi saatiin toisen allekirjoittajan ilmoittamana kaupunginjohtaja Jukka Mäkelän ja sivistystoimen johtaja Sampo Suihkon kiirehtiminen ehdotuksen saamiseksi. Allekirjoittanut oli yhteydessä sivistystoimen johtajaan, joka ilmoitti, ettei hänellä ole ollut mitään yhteyttä koko asiaan tai sen kiireellisyyteen.

Kymmenien sähköpostien ja eri tahojen puhelinkeskustelujen jälkeen ehdotuksen allekirjoittajat taipuivat lähettämään 26.5.2016 päivätyn uudistetun ehdotuksen lausuntokierrokselle jäsenyhdistyksiin. Pro Espoonjoki ry:n hallituksen kesäkuun kokouksessa päätettiin, että lausuntoajan jälkeen yhdistys kokoontuu ja tekee täydennyksesityksen jäsenjärjestöjen mielipiteet huomioiden. Näin ei kuitenkaan tapahtunut. Hallituksen elokuun kokouksen pöytäkirjasta käy ilmi, että työryhmä käsitteli saadut lausunnot ja totesi, ettei näiden johdosta ole tarpeen järjestää ylimääräistä hallituksen kokousta. Työryhmä siis käveli hallituksen kesäkuun kokouksen päätöksen yli lähettäen 4.7.2016 päivätyn ”Ehdotuksen Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi” kaupungin kirjaamoon. Pöytäkirjasta ei käy ilmi, tulivatko muut hallituksen jäsenet edes tietoisiksi annetuista lausunnoista.

Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunta sai tiedon siitä, miten jätettyjä lausuntoja oli käsitelty Pro Espoonjoen työryhmässä. Johtokunta päättikin elokuun kokouksessaan lähettää omakotiyhdistyksen lausunnon (kts. seuraavat sivut) myös kaupungin kirjaamoon liitettäväksi samaan asiakirjakokonaisuuteen kuin ”Ehdotus Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi”. Tällä menettelytavalla haluttiin varmistaa, että Jupperin Omakotiyhdistyksen näkemykset tulevat kaupunkipuistohanketta valmistele- van Espoon kaupungin virkamiehen tietoon.

Omakotiyhdistys seuraa aktiivisesti ehdotuksen valmistelua

Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunnan toimenpiteet kohdistuivat vain Espoon kansallisen kaupunkipuistohankkeen epädemokraattiseen valmistelutapaan Pro Espoonjoessa, josta puuttuivat sekä avoimuus että läpinäkyvyys. Asiat ovat sitä, miltä ne näyttävät, ja tässä tapauksessa koko hanke näyttäisi olevan kahden vihreän puheenjohtajan henkilökohtainen hanke.

Omakotiyhdistyksen johtokunta ei ollut missään vaiheessa kaatamassa kaupunkipuistohanketta. Johtokunta otti kantaa ehdotuksen sisältöön vain lausunnossaan. Kuten lausunnosta käy ilmi, kaupungille jätetty varsinainen ehdotus ei näyttäisi täyttävän maankäyttö- ja rakennuslain pykälää, eikä ympäristöministeriön kriteereitä, joten omakotiyhdistys teki lausunnossa oman ehdotuksensa Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi.

Hankkeet kansallisten kaupunkipuistojen perustamiseksi ovat erittäin merkittäviä, jolloin esityksen taakse tulisi saada mahdollisimman laaja tukijoukko. Olisin hyvin ymmärtänyt, jos ehdotuksen toisena valmistelijaj- ja allekirjoittajatahona Kirkkojärvi takaisin ry:n sijasta olisi ollut Suomen luonnonsuojeluliiton paikallisyhdistys Espoon

Ympäristöyhdistys ry. (Espyy) painoarvon lisäämiseksi. Ylätykseksi Espyillä ei ole mitään tekemistä ehdotuksen kanssa. Kaupunkipuistoa ei mainita vuosien 2016, eikä 2017 toimintasuunnitelmissa.

Espoon kaupunki on jo käynnistänyt ehdotuksen pohjalta valmistelutyön. Valmistelusta vastaa projektinjohtaja Mikko Kivinen (Tekninen ja ympäristötoimi –toimiala).

Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunta seuraa aktiivisesti ehdotuksen virkamiesvalmistelua Espoossa ja ryhtyy toimenpiteisiin tarvittaessa.

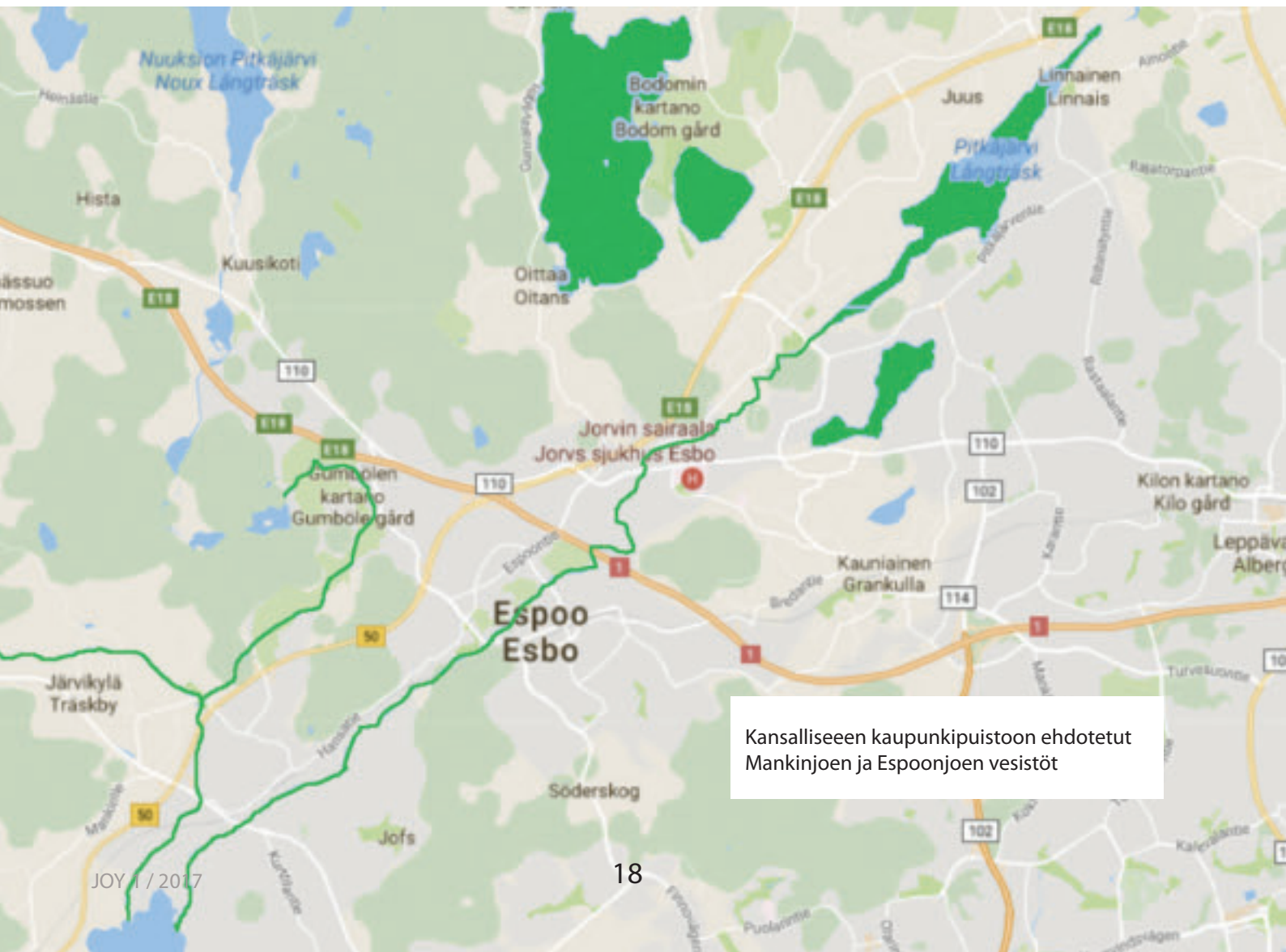
JUHA-PEKKA RIPATTI

Puheenjohtaja

Jupperin yhteisten alueiden maanmittaustoimituksesta on kerrottu JOY:n numerossa 3/2014.

Lue juttu sähköisestä arkistosta:

www.jupperi.fi/lehti/joy14_03.pdf

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY

Juha-Pekka Ripatti
Kaivoskuja 5 a as. 2
02730 Espoo

LAUSUNTO

15.6.2016

Pro Espoonjoki ry.
Puheenjohtaja Erkki Lindell
Mäkituvantie 9 A
02780 Espoo

Pro Espoonjoki ry:n lausuntopyyntö 26.5.2016
EHDOTUS ESPOON KANSALLISEKSI KAUPUNKIPUISTOKSI

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n johtokunta on käsitellyt kokouksessaan 14.6.2016 Pro Espoonjoki ry:n ja Kirkkojärvi takaisin ry:n laatimaa ehdotusta Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi. Olemme tutustuneet sekä maankäyttö- ja rakennuslakiin (5.2.1999/132) että ympäristöministeriön ohjeisiin koskien hakemus ja kriteerit kansallisen kaupunkipuiston perustamiseksi. Tässä yhteydessä olemme myös selvittäneet jo olemassa olevien kansallisten kaupunkipuistojen luonnetta.

Kansallisen kaupunkipuiston perustamisen edellytykset

Kansallisen kaupunkipuisto määritetään maankäyttö- ja rakennuslain 68 §:ssä seuraavasti:

Kaupunkimaiseen ympäristöön kuuluvan alueen kulttuuri- tai luonnonmaiseman kauneuden, luonnon monimuotoisuuden, historiallisten ominaispiirteiden tai siihen liittyvien kaupunkikuvallisten, sosiaalisten, virkistysellisten tai muiden erityisten arvojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi voidaan perustaa kansallinen kaupunkipuisto.

Kansalliseen kaupunkipuistoon voidaan osoittaa alueita, jotka tämän lain mukaisessa kaavassa on osoitettu puistoksi, virkistys- tai suojelualueeksi, arvokkaaksi maisema-alueeksi tai muuhun kansallisen kaupunkipuiston tarkoituksen kannalta sopivaan käyttöön.

Puistoon osoitetaan ensi sijassa kunnan, valtion tai muun julkisyhteisön omistuksessa olevia alueita. Muita alueita puistoon voidaan osoittaa omistajan suostumuksella. Omistajan suostumus ei ole kuitenkaan tarpeen, jos puiston perustamispäätöksessä tai hoito- ja käyttösuunnitelmassa ei anneta aluetta koskevia 70 §:ssä tarkoitettuja määräyksiä.

Ympäristöministeriö on laatinut yhtenäiset kriteerit hakemuksille kansallisiksi kaupunkipuistoiksi. Ne ovat seuraavat:

Sisältö

Kansallisen kaupunkipuiston täytyy sisältää

- kaupunkiluonnon monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta tärkeitä luonnonalueita
- kansallisen historian tai kaupungin omien kehitysvaiheiden kannalta merkittäviä kulttuuriympäristöjä rakennuksineen
- puistoarkkitehtonisesti tai esteettisesti merkittäviä puistoja ja viheralueita.

Kaupunkikeskeisyys

Kansallisen kaupunkipuiston täytyy olla osa kaupunkirakennetta eli alkaa ydinkeskustasta tai heti sen läheisyydestä.

Laajuus ja eheys

Kansallisen kaupunkipuiston täytyy olla

- puisto- ja viherympäristönä riittävän laaja ja häiriötön
- viher- ja sinirakenteeltaan niin yhtenäinen, että kaupunkipuistoa pitkin on mahdollisuus siirtyä kaupunginosasta toiseen.

Ekologisuus ja jatkuvuus

Ekologiselta kannalta on tärkeää, että

- alueelle muodostuu lajiston siirtymisen ja vuorovaikutuksen mahdollistavia ekologisia käytäviä
- alue on jatkuva eli liittyy välittömästi ilman selvää rajaa kaupungin ulkopuolisiin luonnonalueisiin tai sitä ympäröivään maaseutuun.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n lausunto:

26.5.2016 päivätty ehdotus Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi on laadittu Pro Espoonjoki ry:n ja Kirkkojärvi takaisin ry:n nimissä sisältäen Espoonlahdelle laskevat Mankinjoen vesistön Gumböleen asti että Espoonjoen vesistöt mukaan lukien Bodominjärven, Matalajärven, Pitkäjärven ja Lippajärven.

Maankäyttö- ja rakennuslain 68 §:n 1. momentissa edellytetään kansallisen kaupunkipuiston sijaitsevan kaupunkimaisessa ympäristössä. Ympäristöministeriön ohjeistuksessa kansallisen kaupunkipuiston täytyy olla osa kaupunkirakennetta eli alkaa ydinkeskustasta tai heti sen läheisyydestä. Tältä osin on vaikea ymmärtää Mankinjoen liittämistä ehdotukseen, koska se virtaa uomassaan keskellä maalaismaisemaa kaukana Espoon keskuksesta. Aivan samoin tavoin kaukana ja keskellä maalaismaisemaa sijaitsevat myös Bodominjärvi, Matalajärvi, Pitkäjärvi ja Lippajärvi sekä niiden laskuojat/-joet. Ehdotus ei täytä lain ja ohjeistuksen vaatimuksia tältä osin.

Maankäyttö- ja rakennuslain 68 §:n 2. momentissa kansalliseen kaupunkipuistoon voidaan osoittaa alueita, jotka tämän lain mukaisessa kaavassa on osoitettu puistoksi, virkistys- tai suojelualueeksi, arvokkaaksi maisema-alueeksi tai muuhun kansallisen kaupunkipuiston tarkoituksen kannalta sopivaan käyttöön. Ehdotuksen mukaisista alueista vain hyvin pieni osa on kaavoitettu 68 §:n 2. momentin käyttötarkoituksiin. Jotta ehdotus voisi toteutua esitetystä muodostaan, tulisi se todennäköisesti

edellyttämään useita kaavamuutoksia, kuten Turun kansallisen kaupunkipuiston perustaminen edellytti.

Maankäyttö- ja rakennuslain 68 §:n 3. momentissa puistoon osoitetaan ensi sijassa kunnan, valtion tai muun julkisyhteisön omistuksessa olevia alueita. Tämä edellytys ei toteudu ehdotuksessa Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n ehdotus Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi:

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n näkemyksen mukaan Pro Espoonjoki ry:n ehdotuksena Espoon kansalliseksi kaupunkipuistoksi voisi olla Espoon keskuksen alue Espoonjoen molemmin puolin rajoittuen Espoonväylän ja Turunväylän väliseen alueeseen lisättynä keskuspuistolla. Tämä ehdotus täyttäisi mahdollisesti sekä maankäyttö- ja rakennuslain 68 §:n että ympäristöministeriön kriteerit kansallisen kaupunkipuiston perustamiseksi.

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY.

Juha-Pekka Ripatti
puheenjohtaja

Silve Sahlan
sihteeri

Luontokuvakilpailu

Ota luontokuva Jupperista ja voita liput Luonnontieteelliseen museoon!

Toimi näin:

Ota luontoaiheinen valokuva Jupperista.

Anna kuvalle nimi.

Lähetä kuva 31.3.2017 mennessä JOY-lehden toimitukselle osoitteeseen: toimitus@jupperi.fi.

Kaikkien kuvan lähettäneiden kesken arvotaan kolme vapaalippua Luonnontieteelliseen museoon. Liput käyvät myös Kaisaniemen ja Kumpulan kasvitieteellisiin puutarhoihin. Arvonta suoritetaan 19.4.2017.

JOY-lehden toimitus käyttää lähetettyjä kuvia mielellään myös tulevien numeroitten luontokuvina.

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n syyskokouksen 2016 pöytäkirja

Aika: 17.11.2016 klo 19.00
Paikka: Laaksolahtitalo, Ylänkötie 16
Läsnä: 22 varsinaista jäsentä ja 2 ei-jäsentä

Klo 18.15 esitys omakotitalojen aurinkosähköratkaisusta;
Playgreen Finland Oy.

Klo 18.45 osallistujien ilmoittautuminen ja kahvitarjoilu.

Klo 19.00 yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti
avasi kokouksen ja toivotti läsnäolijat tervetulleiksi.

1. Kokouksen toimihenkilöt

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Sirpa Hertell. Sihteeriksi valittiin Silve Sahlan, pöytäkirjan tarkastajiksi Riitta Helander ja Anja Tarvas. Päätettiin, että pöytäkirjan tarkastajat toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.

2. Osanottajat ja heidän äänivaltaisuutensa

Paikalla oli 22 äänioikeutettua varsinaista jäsentä ja kaksi ei-jäsentä.

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokouskutsu oli yhdistyksen ilmoitustauluilla kaksi viikkoa ennen kokousta sekä ilmoituksena JOY -lehdessä 4/2016. Kokous todettiin lailliseksi ja yhdistyksen sääntöjen mukaisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

4. Johtokunnan esitys vuoden 2017 toimintasuunnitelmaksi

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti esitteli johtokunnan esityksen toimintasuunnitelmaksi vuodelle 2017. Se oli myös julkaistu JOY -lehdessä 4/2016.

Toimintasuunnitelma hyväksyttiin seuraavin täydennyksin:

Tiedotustoiminta: JOY-lehden painopaikka on kilpailutettu. Se on jatkossa Forssa Print (Forssan Kirjapaino Oy). Lehden ilmestyy kokonaan värillisenä. Lehden 40-vuotistilaisuus on 19.4.2017 Laaksolahden kirjastossa.

Ympäristöasiat: Perustetaan lentomelua käsittelevä työryhmä yhteistyössä naapuriyhdistysten kanssa.

5. Käsitellään johtokunnan esitys vuoden 2017 talousarvioksi, määrätään yhdistykselle suoritettavien sääntöjen 4§:ssä mainittujen liittymis- ja jäsenmaksujen suuruus ja päätetään johtokunnan jäsenille ja tilintarkastajille maksettavista palkkioista ja korvauksista

Yhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti esitteli talousarvioesityksen. Liittymismaksut ovat entiset: Varsinaisen jäsenen 30 €, perhejäsenen ja henkilöjäsenen 20 €, kannatusjäsenmaksu yksityiseltä henkilöltä 80 €/vuosi, kannatusjäsenmaksu yhteisöltä 200 €/vuosi. Vuosittaisesta jäsenmaksusta ei peritä varsinaisilta jäseniltä, perhejäseniltä ja henkilöjäseniltä. Palkkiot ovat entiset: Puheenjohtajan ja sihteerin 520 €/vuosi, taloudenhoitajan 520 €/vuosi ja johtokunnan jäsenten kokouspalkkiot ovat 10 €/kokous. Tilintarkastajille maksetaan kohtuullisen laskun mukaan.

Talousarvio hyväksyttiin.

6. Valitaan johtokunnan puheenjohtaja vuodeksi 2017

Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Juha-Pekka Ripatti.

7. Valitaan johtokunnan jäsenet erovuoroisten tilalle kaudelle 2017 -2019

Erovuoroisista valittiin uudelleen Lasse Gustafsson ja Urpo Kotipalo. Ilkka Homasen tilalle valittiin Eeva-Riitta Puomio.

8. Valitaan tilintarkastaja ja varatilintarkastaja vuodeksi 2017

Yhdistykselle ei lain mukaan tarvitse valita tilintarkastajaa vaan toiminnantarkastajaa. Toiminnantarkastajaksi valittiin Anja Tarvas monivuotisen tilintarkastajame Sinikka Alasen ilmoitettua, ettei ole enää käytettävissä. Varatoiminnantarkastajaksi valittiin Markku Rantalainen.

9. Käsitellään muut johtokunnan esittämät tai sääntöjen 5 §:n tarkoittamat asiat

Johtokunta esittää yhdistyksen syyskokoukselle valtuuksien myöntämistä johtokunnalle käydä neuvotteluja ja tehdä päätöksiä yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä. Syyskokous myöntää johtokunnalle valtuudet käydä neuvotteluja yhdistyksen omaisuuden järjestelyistä ja raporttoimaan sekä laatimaan tarvittaessa hankesuunnitelman seuraavaan yhdistyksen kokoukseen mennessä.

Puheenjohtaja päätti kokouksen kello 20.55.

Juvelan harrastelijateatteri

Juvelan harrastelijateatteri on rento, matalan kynnyksen teatteriryhmä lähialueiden asukkailla. Viikoittaiset tapaamiset tiistaisin klo 18 Jupperissa osoitteessa Peltotie 2.

Mukaan mahtuu uusia jäseniä.

Kaikenikäiset Tervetuloa!

Lapset vanhempien kanssa.

Yhteydenotot: atelkki@welho.com

Ryhmä löytyy myös Facebookista nimellä Juvelan harrastelijateatteri.

Pianotunteja Jupperissa

Tulen kotiin opettamaan. Olen musiikin maisteri ja minulla on pitkä kokemus soiton opettamisesta.

Suvi Gräsbeck

050-3076425

Liikuntaa Jupperin koululla

Jumppa torstaisin klo 19-20 Jupperin koululla.

Sopii kaikille liikkujille!

Tiedustelut: Teija Kuusijärvi,

teija.kuusijarvi@gmail.com, 040 7735880.

Lentopalloa tiistaisin klo 19-20.30 Jupperin koululla Veinin omakotiyhdistyksen kanssa.

Tiedustelut: Esko Uotila,

euotila@gmail.com, 050 5587861.

Käsityökerho Jupperissa

Käsityökerho kokoontuu Jupperissa Peltotie 2:ssa torstaisin klo 18-20 aina kun koululaisilla on koulu-päivä.

Lisätietoja seija@kotipalo.fi tai 040 5045934.

2017 kevät

LAULU LAULUN TARINA

Musiikista ja laulusta keskustelevala konserttisarjamme jatkuu kevätkaudella...

Laaksolahden kappelissa
Ylämäentie 16
torstaisin
klo 18.30 – 20.30.
Kahvitarjoilu klo 18.

Tervetuloa kuuntelemaan ja keskustelemaan illan teemasta artistivieraamme kanssa. Vapaa pääsy.

KIRKKO ESPOOSSA⁺
Espoon kirkon seurakunta

www.espooneastakunta.fi
facebook.com/laulutarina

9.2. **LEENA RAVANTTI & Sheldon Ylioja**
YHTEISLAULUILTA
"Uusia viirsiä viritellen"

9.3. **SAMI KUKKA TRIO**
"Runokuvia ja vertauksia"

20.4. **SARI KAASINEN**
"Sylissä ja sydämessä"

11.5. **HARRI SAKSALA & Mikko Helenius**
"Elämä on väkevää!"

Kohtaamisia lähikirjastossa

Suomi Finland
100

Kevät 2017 Laaksolahden kirjastossa

Keskiviikkona 22.2.2017 klo 18.00 Tarinatalkoot: Muistoja sisällissodan ajasta Espoossa Kaupungin museon muistojen keruuhankkeen esittely ja tilaisuus paikallisen perimätiedon jakamiseen.	Maanantaina 20.3.2017 klo 18.00 Vieraana emeritaprofessori, kirjailija Katri Karasma Kirjailijailan jälkeen Laaksolahden kirjaston ystävien kevätkokous
Keskiviikkona 5.4.2017 klo 18.00 Myllylahden Murharouvat kieltueella Dekkaristit lukevat kirjojaan, tekevät parihaastatteluja ja keskustelvat yleisön kanssa.	Keskiviikkona 26.4.2017 klo 18.00 Tarinatalkoot: Saunamuistoja Muistoja saunoista ja saunomisesta. Hannu Saintula Suomen Saunaseurasta alustaa.
Maanantaina 8.5.2017 klo 18.00 Ami Lindholm – Vauvakirja Huumoria väsyneille vanhemmille. Muistiin pöörrettyä hetkiä elämästä vauvan ja lasten kanssa.	Lukupiiri • ke 15.3.2017 klo 18.00 • ke 3.5.2017 klo 18.00

Tervetuloa! Laaksolahden kirjaston ystävät ry - Laaksolahden kirjasto

Tapahtumia

PERINTEINEN TALVITAPAHTUMA

Jupperin surffirannassa sunnuntaina 5.3.2017 klo 13-15

Ohjelmaa kaikenikäisille!

- ★ RATSASTUSTA HEVOSELLA ja PONILLA
- ★ HIIHTOKILPAILUT LAPSILLE (omat sukset mukaan).
Lumen puuttuessa juostaan kilpaa.
- ★ GRILLATTUJA MAKKAROITA
- ★ KAHVIA JA PULLAA
- ★ KUUMAA MEHUA
- ★ PALKINTOJENJAKO

KAIKKI MUKAAN!

www.jupperi.fi

Facebook: Jupperin Omakotiyhdistys ry.